

van elke groote onderneming zou terug houden! En bij het voorzien van ons naderend einde, of bij het bewenen van afgestorvene betrekkingen, zijt gij liet, die ons bemoedigt of troost!

Dien troost, Mijne Heeren! hebben wij noodig, zoo dikwerf wij hier, ter algemeene Vergadering opgetreden, deze gestoelten rondzien en ons herinneren, wie het wederom zijn, die wij sedert onze jongste algemeene bijeenkomst uit ons midden moeten misfen. Acht Leden van het Instituut betaalden in den tijd van één Jaar den tol der Natuur, de meesten in hoogen ouderdom, sommigen in de kracht des levens, alle een spoor nalatende van nuttige werkzaamheid, aan zeer onderscheidene en uiteenloopende vakken van Wetenschap of Kunst toegewijd. CH. VAN HULTHEM, JACOB DE VOS, JEAN HENRI PAREAU, JEAN BERNARD, CORNELIUS HENRICUS à ROY en JOANNES VAN VOORST, ontvielen ons in gevorderden ouderdom, LIEVE DE BAST en PIETER HENDRIK GOLL VAN FRANCKENSTEIN, in den bloei des levens. Hunne namen te noemen, is U te herinneren, wat elke onzer afdeelingen door hun affterven verliest.

Slechts één dezer hooggeschatte Medeleden behoorde tot de Eerste Klasse, en deze was een meer dan tachtig jarig grijsaard; maar die grijsaard, Mijne Heeren, was à ROY, een man, die, zoo hij in den laatsten tijd, en wien zou dit bevreedden? minder deel aan de werkzaamheden des Instituuts genomen heeft, volle vijf-en-twintig jaren onze Instelling door den roem zijner geleerdheid tot sieraad was, die de Gedenkschriften met drie onderscheidene Verhandelingen verrijkte, en daarenboven der Klasse twee malen tot het uitgeven van belangrijke algemeen nuttige geschriften aanleiding gaf. Van mij zult gij geene waardering dier geschriften vorderen of verwachten, maar zoo het opnemen in de werken van het Instituut of de afzonderlijke uitgave door de Eerste Klasse niet op zich zelve genoegzaam was, om ons daaromtrent de gunstigste gedachten inteboezemen, dan zouden deze voorzeker worden opgewekt door

door de algemeene achting, welke eene gelukkige, gedurende niet minder dan zestig jaren, met jeugdigen ijver en naauwgezetheid voortgezette praktijk hem bij zijne Stadgenooten deed ondervinden. Mogt 's mans voortreffelijke boekerij, voor de Genees-, Heel- en Natuurkunde misfchien de volledigste, welke eenig bijzonder persoon in Europa bezit, in het belang der Wetenschappen en tot eer der nagedachtenis van den ijverigen Verzamelaar, niet uitéén geraken!

Het verlies door de Tweede Klasse, door het affterven van VAN HULTHEM geleden, is van een geheel anderen aard; en waarlijk de opdracht van het Lidmaatschap des Instituuts aan dezen Geleerde schijnt bijna meer eene hulde geweest te zijn, toegebracht aan 's mans verdiensten, dan eene uitnoodiging om in ons midden ten nutte der Hollandfche letteren werkzaam te zijn. Onbekend althans is het mij, wat VAN HULTHEM bepaaldelijk voor het Instituut gedaan heeft; maar ik weet, dat de Kunften en Wetenschappen in hem eenen waardigen voorftander en beoefenaar verliezen; ik weet, dat hij, vroeger in hooge Staatsbetrekkingen geplaatst, later als Sekretaris der Maatschappij van Wetenschappen te *Brusfel*, als Voorzitter der Maatschappij van Kunften te *Gend*, en als Verzorger der Hoogeschool aldaar werkzaam was; ik weet eindelijk, dat zijne bekendheid en bedrevenheid in de Nederlandfche Letterkunde, reeds vóór dertig jaren eerst door het Zeeuwsch Genootfchap en daarna door de Leijdsche Maatschappij erkend, hem in 1816 tot die Zuid-nederlanders deed behooren, die boven anderen op eene plaats in het Instituut aanspraak hadden.

In de Derde Klasse betreuren wij het gemis van PAREAU en van VAN VOORST, van beiden inzonderheid, zoo als zij voor een aantal jaren, in de kracht van den mannelijken ouderdom, der Oosterfche letteren en der Godgeleerdheid tot sieraad waren. Ons hooggeschat medelid HERINGA deelde van PAREAU een levensberigt en karakterfchets mede, hetwelk 's mans verdiensten in zoo helder daglicht plaatst, dat ook zij, die